

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Krajská zdravotní, a.s.**, se sídlem Ústí nad Labem, Sociální péče 12A, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, za účasti HOSPIMED, spol. s r. o., se sídlem Praha 3, Malešická 51, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 10. 2011, č. j. ÚOHS-R 87/2011/VZ-16231/2011/310/ASc/JSI, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 13. 10. 2011, č. j. ÚOHS-R 87/2011/VZ-16231/2011/310/ASc/JSI, **se přiznává** odkladný účinek do skončení řízení před Krajským soudem v Brně.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne ze dne 13. 10. 2011, č. j. ÚOHS-R 87/2011/VZ-16231/2011/310/ASc/JSI, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti výrokům I. a III. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 4. 4. 2011, č. j. ÚOHS-S489/2010/VZ-2428/2011/510/KČe, a zrušen výrok II. citovaného rozhodnutí žalovaného a v této části správní řízení zastaveno. Zmíněné rozhodnutí žalovaného se vztahuje k veřejné zakázce „Doplnění zdravotnického zařízení a přístrojů – Krajská zdravotní a. s.“, při jejímž zadávání se žalobce, jako zadavatel, měl dopustit správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „ZVZ“), tím, že nedodržel povinnost stanovenou v § 40 odst. 6 ZVZ, neboť neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, ačkoli provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení, a tím, že nedodržel postup stanovený v § 6 ZVZ, neboť nepostupoval transparentním a přezkoumatelným způsobem při posouzení nabídky vybraného uchazeče podle § 76 a § 77 ZVZ, přičemž tyto postupy mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky (výrok I. prvostupňového rozhodnutí). Výrokem II. žalovaný konstatoval, že žalobce nedodržel zásadu transparentnosti podle § 6 ZVZ při posuzování prokázání splnění kvalifikace, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a výrokem III. byla žalobci uložena pokuta 700 000 Kč.

Spolu se žalobou se žalobce domáhal toho, aby soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil tím, že by v případě výkonu rozhodnutí

znamenalala uložení sankce pro žalobce nenahraditelnou újmu. Vedle zaplacení samotné pokuty by totiž žalobci reálně hrozila povinnost vrátit dotaci ve výši 358 064 029,50 Kč z Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad, která byla na tento projekt poskytnuta a žalobcem zkonsumována. Navíc by došlo k odstoupení PPF banky a. s. od smlouvy o kontokorentním úvěru, který je provozním úvěrem žalobce, a jeho ztráta by znamenala významné omezení financování běžné agendy žalobce (žalobce by neměl prostředky na výplatu mezd zaměstnancům a nemohl by včas dostát svým závazkům vůči dodavatelům). Žalobce doložil rovněž kopii přípisu PPF banky a. s., v němž je uvedeno, že v případě vzniku nového závazku, který by spočíval v povinnosti vrácení dotace či její části, by banka s ohledem na porušení smlouvy o kontokorentním úvěru byla nucena vyžadovat dozajištění závazků žalobce, a to buď žalobcem samotným nebo jeho akcionářem, v krajním případě by mohlo dojít i k odstoupení od smlouvy.

Žalovaný navrhl žalobcův návrh zamítnout, domnívá se totiž, že podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobce nesplňuje.

Soud předně uvádí, že žalobce podal svůj návrh ještě v roce 2011, přičemž podle tehdy účinného § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), měl soud možnost přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Od 1. 1. 2012 však nabyla účinnosti novela s.ř.s. provedená zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Podle přechodných ustanovení tohoto zákona, se novelizovaný s. ř. s. použije i na řízení zahájená přede dnem nabytí jeho účinnosti. V daném případě tedy soud postupoval podle s. ř. s. účinného ode dne 1. 1. 2012.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedeného je zřejmé, že nová právní úprava klade na intenzitu újmy, která má žalobci výkonem správního rozhodnutí hrozit, k tomu, aby mohl být jeho žalobě přiznán odkladný účinek, výrazně nižší požadavky. Namísto újmy „nenahraditelné“ je požadováno, aby se jednalo toliko o újmu „nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám“. V daném případě (kdy má žalobce platit pokutu, která je příjmem státního rozpočtu) má soud za to, že žalobcovy důvody, které pro přiznání odkladného účinku uvádí (tj. že by mu hrozila povinnost vrátit dotaci v řádu stovek milionů a v důsledku toho by mohlo dojít k vypovězení

kontokorentního úvěru, kterým žalobce zajišťuje svůj běžný chod), jsou pro přiznání odkladného účinku podle nové právní úpravy dostatečné. Je totiž zřejmé, že újma, která žalobci neprodleným zaplacením pokuty hrozí, je nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám neprodleným nezaplacením pokuty. Soud má totiž za to, že neprodleným zaplacením pokuty nehrozí jiným osobám žádná konkrétní újma; toliko nebude do státního rozpočtu neprodleně zaplacená pokuta ve výši pro žalobce jistě významné, současně však ve výši pro státní rozpočet takřka zanedbatelné. Státní rozpočet přitom o tuto pokutu nepřijde (samozřejmě pokud napadené správní rozhodnutí obstojí), neboť žalobce po skončení soudního přezkumu bude povinen pokutu uhradit. Ve prospěch tohoto závěru je i hrozba komplikací, které jsou spojeny s vrácením zaplacené pokuty žalobci spolu s úroky za situace, kdy je správní rozhodnutí zrušeno jako nezákonné. Jinak řečeno, pokud by žalobce zaplatil pokutu ihned a správní rozhodnutí by bylo následně soudem zrušeno, byla by následně žalobci vrácena nejen pokuta, ale též i příslušné úroky za dobu, kdy byla částka odpovídající pokutě žalobci neoprávněně zadržena. Soud tedy uzavírá, že újma, která žalobci neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, je pro přiznání odkladného účinku jeho žalobě postačující.

Přiznání odkladného účinku v daném případě není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť nedojde-li ke zrušení správního rozhodnutí, bude mít žalobce povinnost pokutu po skončení soudního řízení zaplatit.

Vzhledem k výše uvedenému má soud za to, že byly splněny všechny podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto přiznal žalobě odkladný účinek.

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky žalobou napadeného rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. 1. 2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová